

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 140/2026-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **itSource s.r.o.**, Černyševského 10, Bratislava, IČO 51 005 441, zastúpenej LEGAL & CORP s. r. o., Gajova 11, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 7Cob/131/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Uznesením č. k. I. ÚS 140/2026-20 z 11. marca 2026 Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľky doručenú mu 9. februára 2026 a upravenú podaním došlým 23. februára 2026, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7Cob/131/2024 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Tiež žiada prikázať krajskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov, priznať jej primerané finančné zadosťučinenie 8 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh, ako aj ostatného spisového materiálu ústavný súd zistil, že súdne konanie v predmetnom spore začalo návrhom sťažovateľky na vydanie platobného rozkazu zo 4. februára 2022 v tzv. upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica. Po vydaní platobného rozkazu, podaní odporu a postúpení veci konal v nej Mestský súd Bratislava III, ktorý meritorne rozhodol rozsudkom č. k. B2-25Cb/87/2022-155 z 12. septembra

2023 a žalobe sťažovateľky v celom rozsahu vyhovel. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie a vo veci nateraz rozhoduje krajský súd, ktorému bola vec predložená v júni 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka upriamuje pozornosť ústavného súdu na to, že krajský súd po dobu 20 mesiacov neurobil v jej veci žiadny úkon, ktorý by smeroval k meritórnemu rozhodnutiu, a sťažnosť, ktorú podala predsedovi súdu podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, bola vyhodnotená ako nedôvodná.

4. Po právnej a skutkovej stránke nie je vec podľa sťažovateľky zložitá, krajský súd vie rozhodnúť o podanom odvolaní na základe predložených listinných dôkazov bez potreby ďalšieho časovo náročného dokazovania. Je toho názoru, že ona sa svojím správaním o dĺžku napadnutého konania nepričinila, pričom absolútnou nečinnosťou krajského súdu od 17. júna 2024 dochádza k vzniku zbytočných prietahov v napadnutom konaní, a tým k porušeniu sťažovateľkou označených základných práv. Zdôrazňuje, že od podania žaloby uplynulo viac ako dva a pol roka, no nebolo nariadené pojednávanie, a to odôvodňuje porušenie jej ústavných práv.

III.

Vyjadrenie krajského súdu

5. Krajský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1SprV/93/2026 z 12. marca 2026 uviedol, že vo veci sp. zn. 7Cob/131/2024 predmetný spis napadol krajskému súdu a bol pridelený JUDr. Valérii Kleinovej ml. ako sudkyňi spravodajkyňi 17. júna 2024. Od tohto obdobia neboli urobené procesné úkony, keďže boli vykonané zo strany súdu prvej inštancie a žiadne ďalšie vyjadrenia strán neboli podané. Nateraz je vo veci nariadený termín verejného vyhlásenia rozsudku na 25. marec 2026.

6. Predseda senátu 7Co poukázal na stav súdneho oddelenia a doplnil, že prednostne sa vybavovali staršie veci, ktoré naraz v krátkom časovom úseku po zmene súdnej mapy napadli do obchodnoprávneho kolégia krajského súdu, pričom senát 7Cob mal v dôsledku týchto skutočností v mesiacoch september 2023 až január 2024 zvýšený nápad, mesačne približne 50 vecí, a to najmä starších postúpených z Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre, ako aj vecí so zákonom ustanovenou krátkou lehotou na rozhodnutie. Zároveň poukázal na skutočnosť, že senát 7Cob mal dlhodobo (október 2024 až marec 2025) nekompletné zloženie senátu, čo spôsobilo aj potrebu prerozdeľovania spisov v rámci senátu a sudkyňi spravodajkyňi boli opätovne pridelené aj staršie veci na vybavenie. K ďalším personálnym zmenám sudcov a prerozdeľovaniu spisov v senáte došlo v priebehu mesiacov marec 2025 až júl 2025. Taktiež poukázal na to, že veci v senáte 7Cob sa vybavujú podľa poradia, a tiež na rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 83/2024, v ktorom ústavný súd posudzoval konanie, ktoré trvalo takmer 2 roky a 5 mesiacov. Konštatoval, že hoci postup súdu „sa nejaví ako optimálny, nejde ešte o ústavne relevantné prietahy“.

7. Ústavný súd nepovažoval za nevyhnutné zasielať vyjadrenie krajského súdu sťažovateľke na repliku, keďže toto vyjadrenie tvrdenia sťažovateľky nijako nespochybnilo.

IV. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ústavný súd upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, ako aj s celým obsahom spisového materiálu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

10. Ústavný súd štandardne skúma porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

11. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovacia prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

12. Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľky s osobitným prihliadnutím na to, že sťažovateľka namietala výlučne konanie na odvolacom súde, na ktorom prebieha od júna 2024.

13. Vychádzajúc z komplexného posúdenia napadnutého konania, ústavný súd zastáva názor, že iba jeho samotná dĺžka 21 mesiacov aj napriek tomu, že krajský súd ako súd odvolací vo veci doteraz nerozhodol, sama osebe nie je takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v okolnostiach danej veci vysloviť namietané porušenie práv sťažovateľky, resp. že doba konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 7Cob/131/2024 zasiahla z dôvodov, za ktoré nesie zodpovednosť krajský súd, samotnú podstatu a účel práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru takým závažným spôsobom, navyše ak je vo veci nariadený termín vyhlásenia rozsudku, čo je relevantný predpoklad jej skončenia.

14. Ak sťažovateľka namietala „nečinnosť krajského súdu“ v napadnutom konaní, ústavný súd dáva do pozornosti, že krajský súd vo veci koná ako súd odvolací, ktorého úlohou je posúdiť vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto spravidla nevykonáva vo veci procesné úkony (§ 385 Civilného sporového poriadku) ani nie je povinný nariadiť pojednávanie. To však (aj vzhľadom na predmet konania) nevyhnutne neznamená, že odvolací súd by sa vecou dosiaľ vôbec nezaoberal (III. ÚS 106/2018, I. ÚS 705/2024).

15. Z hľadiska komplexného posúdenia napadnutého konania a v konfrontácii so všetkými okolnosťami, ako aj s prihliadnutím na zmysel a účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktorým je odstránenie právnej neistoty, a nie dosiahnutie finančného zadosťučinenia, ústavný súd v danom prípade nezistil prítomnosť takých skutočností, ktoré by umožňovali vysloviť záver o namietanom porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru krajským súdom v napadnutom konaní, a preto ústavnej sťažnosti sťažovateľky nevyhovelo.

16. K poukazu krajského súdu na preťaženosť súdu a personálnu oslabenosť senátov aj v súvislosti so zmenami súdnej mapy treba uviesť, že systémové zlyhania pri správe súdnictva bez ohľadu na to, ktorý zo štátnych orgánov za ne zodpovedá, nezbavujú Slovenskú republiku zodpovednosti za prietahy (II. ÚS 481/2017). Zmyslom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nie je pomenovanie príčin prietáhov v konaní alebo vyvodenie zodpovednosti vo vzťahu k stranám, ich advokátom, sudcom, súdnej administratíve, predsedom súdov či k rezortnému ministerstvu (I. ÚS 74/2026). Nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa na tento účel prijali včas adekvátne opatrenia, ako to bolo v danej veci, keď príslušný predseda senátu nariadil vo veci termín verejného vyhlásenia rozsudku.

17. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľke obrátiť sa opätovne s ústavnou sťažnosťou na ústavný súd, ak by k vyhláseniu rozsudku nedošlo a v budúcnosti by v napadnutom konaní na krajskom súde k zbytočným prietahom dochádzalo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu